

[Jensen (Broby).]

enskømt med Dansk Arbejdsmandsforbund om dette Arbejde, der mange Gange udføres som Nødarbejde og for at skaffe de ledige Hænder i Virksomhed. Og Ministeren fortsætter i sit Cirkulære med at sige, at

„ved at bringe foranstaaende til de Herrer Amtmænds Kundskab undlader man ikke samtidig tjenstligt at meddele, at Ministeriet for sit Vekommende ved den stedfundne Fordeling af Tilskuddet til de særlige Vejarbejder, efter at der nu er afsluttet den forannævnte hele Landet med Undtagelse af København omfattende Overenskomst mellem Entreprenørforeningen og Dansk Arbejdsmandsforbund om Betalingen for Udførelse af Jord- og Vejarbejder, herunder Skærvebelægning o. lign., er gaaet ud fra, at de indsendte Overslag er opstillet paa Grundlag af de i bemeldte Overenskomst fastsatte Løn- og Arbejdsvilkaar. Saafremt dette ikke maatte være Tilfældet, vil de paagældende Kommunalraad, om ønskes, kunne forvente det i saa Henseende fornødne forøgede Tilskud af de Midler, der er stillet til Raadighed til særlige Vejarbejder.“

Altsaa, naar man skal have lavet sine Veje, vil Kommunen ikke kunne faa fuldt Tilskud af Motorpengene, uden at man i det Budget, man opstiller, følger de Tariffer, som Fagforeningerne har stillet op. Jeg synes, det er lige haardt nok, at man, naar man ude i Kommunerne mange Gange faar dette Arbejde udført for at skaffe de ledige Hænder Arbejde, saa skal yde en tarifmæssig Betaling, som ikke staar i Forhold til den Betaling, der kan ydes af de private Erhverv ude paa Landet.

Saa vil jeg gerne have Lov til at stille et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Det angaar den Lov, som vi fik vedtaget i Fjor om Statens Bygningsvæsen, en Lov, som vi baade i Folketing og Lands ting har haft til indgaaende Behandlinger og til mange Drøftelser i Udvalget. Vi holdt paa her i Folketinget, da vi behandlede det paagældende Lovforslag i Udvalget, at det Bygningsraad, som skulde nedsættes ifølge denne Lov, skulde være en Støtte for Staten og skulde sige god overfor Finansudvalget for de Kalkulationer og de Planer, der blev lagt for Byggearbejdet. Vi nærrede den Gang stor Interesse for Sagen og ventede stort Udbytte, naar vi fik et saadant Bygningsraad indført, fordi det saa kunde se, om de Kalkulationer, der blev lavet, var rigtige, saa der ikke blev bygget for dyrt; og det er jo noget,

som man godt kunde have nødig, thi det er noget, alle Mennesker ved, at naar Staten skal bygge, er det altid meget dyrere, end naar private bygger, og at Arkitekter og Ingeniører mange Gange kommer for højt op, naar Kalkulationerne bliver lagt.

Derfor havde vi, som sagt, stor Interesse for, hvordan det Bygningsraad blev, som blev nedsat til at administrere og til at sige god for Planerne. Vi havde i Folketinget holdt paa, at der skulde være 4 Mand i et saadant Bygningsraad, selvfølgelig først en Arkitekt, en akademisk uddannet Arkitekt, og dernæst en Ingeniør, en polyteknisk uddannet Ingeniør, saadan at vi havde baade det kunstneriske og det tekniske i Orden; men endvidere skulde der være 2 Medlemmer, der kunde være Modvægt mod den akademiske Arkitekt og den polytekniske Ingeniør, 2 praktiske, kyndige Folk, som havde Indsigt baade med økonomiske og praktiske Ting, Byggesager vedrørende.

Denne Bestemmelse blev imidlertid lavet om i Landstinget, og Bygningsraadet kom til at bestaa af kun 3 Medlemmer. Det var efter min Mening en Foringelse, og jeg gjorde ogsaa nogle Bemærkninger her i Folketinget om, at det var en Foringelse at tage en af de praktiske, dygtige Mænd ud og derved give den akademisk uddannede Del af Raadet en Overvægt. Men Resultatet blev altsaa, at man her i Folketinget bøjede sig for det i Landstinget enstemmig vedtagne Forslag, at der skulde være 3 Medlemmer, en Arkitekt, en Ingeniør og en, der havde praktisk Bygningskundskab.

Loven blev affattet paa den Maade, og det vil jeg gerne citere ordret, at der i § 1, 3die Stykke, blev sagt, at Bygningsraadet skulde bestaa af

„en kunstnerisk og praktisk uddannet Arkitekt, der ikke er Bygningsinspektør i Statens Tjeneste —“
for man vilde ikke have Embedsmanden med ind —

„en videnskabelig og praktisk uddannet Ingeniør samt et Medlem med særlig Erfaring i den økonomiske og praktiske Side af Byggevirksomhed“.

Nu er det, jeg gerne vil spørge den højtærede Indenrigsminister, hvordan hans Udnævnelse af dette Bygningsraad kan falde sammen med denne Paragraf i Loven. Thi den højtærede Indenrigsminister har efter min Mening ikke fulgt Loven, og i hvert Tilfælde er han langt udenfor Lovens Forudsætninger i de Udnævnelser, han har foretaget til dette Bygningsraad, idet der, saa vidt jeg ved, er udnævnt en Arkitekt som Formand og en Ingeniør og saa som det